

[Økonomiministeren.]

industrieksport, stigende bygge- og anlægsaktivitet og stigende pengeløn vil blive en beskæftigelsesfremgang i løbet af foråret, og denne vil igen føre til øget forbrugsefterspørgsel, som dog dæmpes af de nu besluttede afgiftsforhøjelser. Efterhånden vil erhvervenes investeringer antagelig også dreje opad igen.

Der vil være et betydeligt spillerum for udvidet produktion i byerhvervene. Arbejdsstyrken vil vokse som følge af den almindelige befolkningstilvækst og som følge af fortsat vandring fra land til by, og herudover er der mulighed for at nedbringe ledigheden til et endnu lavere niveau end i 1963. En samlet beskæftigelsesfremgang på et par procent skulle således være mulig, og det fortsat høje investeringsniveau i byerhvervene har skabt tilstrækkelig kapacitet til en sådan merbeskæftigelse og må tillige have medført en stigning i arbejdsproduktiviteten.

Selv om en gennemsnitlig produktionsfremgang på op imod 5 pct. således næppe i sig selv skulle indebære en overbelastning af økonomien, kan man ikke se bort fra to faremomenter, der gør det nødvendigt at udvise forsigtighed i den økonomiske politik:

For det første er det sandsynligt, at ekspansionen navnlig vil være koncentreret i bygge- og anlægsgene, og inden for denne del af arbejdsmarkedet er der risiko for, at der i årets løb kan blive knaphed på arbejdskraft.

For det andet kan man regne med, at den stigende økonomiske aktivitet på ny vil føre til en stærk vækst i importen. Skønnes denne yderligere at ville foregå til stigende priser, og bliver der på ny tale om lageropbygning — og det gør der sandsynligvis — vil fremgangen i eksportindtægterne ikke være tilstrækkelig til at dække de stigende valutaudgifter.

Man må således forudse, at der — navnlig i årets sidste halvdel — kan opstå et vist underskud på vare- og tjenestebalancen.

Den risiko, udviklingen indebærer, er således ikke så meget en kritisk valutastituation i 1964 som en gradvis forskydning i den samlede økonomiske balance

i retning af for stort indenlandsk efterspørgselspres. Den samtidige tendens til svækket stigningstakt i eksporten og til et stærkt investeringsopsving koncentreret i byggeriet vil gøre det nødvendigt at udvise største varsomhed med hensyn til at tilføre økonomien yderligere ekspansive impulser. De gennemførte afgiftsforhøjelser må ses i lyset heraf.“

Jeg afslører næppe nogen hemmelighed ved at sige, at den vurdering af styrken i de ekspansive tendenser i vor økonomi, som årsoversigten giver udtryk for, deles af regeringen. Herom vidner vedtagelsen her i tinget for blot et par uger siden af forskellige afgiftsforhøjelser. Den svækkelse af statsbudgettet, som man ville have fået i det kommende finansår uden afgiftsforhøjelserne, ville ikke have været forsvarlig. Det har måske uden præmisserne været vanskeligt umiddelbart at se begrundelsen for en sådan stramning af finanspolitikken på et tidspunkt, hvor risikoen for et efterspørgselspres endnu ikke er akut. Men skulle man vente med at handle, til risikoen er åbenbar, ville det allerede være vel sent; indgrebene måtte i så fald — som vi senest erfarede i 1962 — blive mere dybtgående og dermed vanskeligere at forene med hensynet til en nogenlunde stabil økonomisk vækst. Langt rigtigere må det være at gribe ind så betids, at vanskelighederne undgås, fremfor at vente, til de er opstået. Med den finanspolitiske stramning, der nu er gennemført, mener regeringen at have sikret, at den betydelige økonomiske fremgang, som er inden for vor rækkevidde i 1964, ikke bliver så stærk, at mulighederne for at fortsætte den i 1965 forskertses.

Den første sag på dagsordenen var:

*Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om leje.*

Valgt blev: *Axel Ivan Pedersen, Albertsen, K. B. Andersen, Holger Eriksen, Jørgen Peder Hansen, Heie, Niels Mørk, Viola Nørlov, Else-Merete Ross, Finn Poulsen, Axel Kristensen, Helga Pedersen, Ib Thyregod, Thestrup, Adolph Sørensen, Erna Sørensen og Kai Moltke.*